

ولادت حضرت در نیمه شعبان سال ۲۵۵ بوده است و دلیلش هم روایت حکیمه خاتون خواهر امام عسگری در مورد ولادت حضرت بوده است

دلایل اختفای ولادت حضرت عبارتنداز:
تلاش های عباسیان و حاکمان سامرا برای کنترل حضرت عسگری چون می خواستند راه امامت را در شیعه مسدود کنند و مانع از ولادت فرزند امام حسن عسگری شوند

تحریکات جعفر پسر امام هادی به خلفا که مانع از امامت فرزند امام حسن شود و خودش امام شود

نکاتی در مورد تولد حضرت
البته برخی از شیعیان مورد اعتماد و وکلای آن حضرت از ولادت حضرت حجت آگاهی داشتند
مانند دیدار محمد بن عثمان سمري با حضرت عسگری و معرفی شدن امام مهدی به آنان به عنوان امام بعدی

زندگی نامه حضرت(ع)

تولد حضرت به صورت مخفی بوده و اکثریت از آن آگاهی نداشتند

مشکلات بین شیعیان در مورد تعیین امامت زیاد تر از گذشته بود
غیبت صغری حضرت آغاز شده بود و مردم فقط به واسطه احادیث می توانستند به امامت حضرت علم داشته باشند

۱)واقفه: کسانی که شهادت امام حسن عسگری را منکر شدند و او را مهدی خواندند

۲)جعفریه: کسانی که امامت جعفر بن الهادی اعتقاد داشتند

۳)محمدیه:کسانی که به امامت محمد فرزند امام هادی اعتقاد داشتند

۴)عده ای که معتقد بودند پس از رحلت امام عسگری دیگر امامی نیست

۵)امامیه بودند که به امامت حضرت حجت اعتقاد داشتند

اختلافات پس از رحلت امام حسن عسگری(ع)

با وجود اینکه فرقه های مانند جعفریه طرفدارانی داشتند که چهره های معروف از آن حمایت می کردند ولی مکتبی که توانست خود را در مرکز خلافت حفظ کند مکتب امامیه بود که نشانگر مقدمانی بود که از پیش برای چنین تحوولی برنامه ریزی شده بود

مسئله غیبت به سادگی برای شیعیان قابل حل نبود و به همین دلیل در قر ن چهارم و سوم علما کتاب هایی در زمینه تبیین غیبت و جمع اوری احادیث در این زمینه اقدام کردند

اهمیت مهدویت در بین شیعه
روایات زیادی از پیامبر ائمه در مورد غیبت نقل شده است که نشان از اهمیت این موضوع بین معصومین بوده است

همچنین اعتقادبه مهدویت محمد ابن حنفیه و نفس وزکیه و... ناشی از این است که به مساله مهدویت اعتقاد بوده فقط در یافتن مصداق اشتباه کرده اند

زمینه سازی برای غیبت توسط پیامبر(ص) و ائمه(ع)

مسائل کلامی و جانشینی حضرت
مبانی کلامی
زمین نمی تواند خالی از حجت باشد
پس از امام حسن وحسین امکان امامت دو امام وجود ندارد
اگر دو نفر در زمین باشند یکی از آن دو حجت خداست
کسی که امامت او اثبات نشده امامت فرزنداناش جایز نیست

دو آیه قران که پشتوانه کلامی است
۱) و ترید ان نمین.....
۲) ولقد كتبنا فی الزبور

پس از شهادت امام حسن عسگری غیبت صغری شروع شد و تا سال ۳۲۹ ادامه داشت

مقدمات
امام در این دوره از طریق چهار نایب خاص با شیعیان در ارتباط بود

در این دوره نه تنها امام از دیدگان پنهان بود بلکه نایبان نیز ناشناخته عمل می کردند تا تهدید علیه شیعه کمتر شود

نواب حضرت
عثمان ابن سعید: کسی بود که از شغل روغن فروشی را برای پوشش فعالیت های مذهبی سیاسی استفاده می کرد

محمد ابن عثمان:باوجود اینکه غالیان علیه او تخریب هایی را انجام دادند ولی شیعیان در عدالت او شک نکردند

ابوالقاسم حسین ابن روح:

علی ابن محمد سمري: ازاهالی بصره بود که مهم ترین اتفاق دوره اش توفیق حضرت صاحب به او بود که پیش بینی مرگش را کرده بود و آغاز غیبت کبری را خبر می داد

حضرت مهدی(ع) و نواب خاصه

مبارزه با این غلات از اهمیت زیادتری برخوردار بود چون حمایت افرادی مانند جعفر را برخوردار بودند

۱) مبارزه با غلات
محمد ابن نمیر: ربوبیت ائمه، حلال بودن نکاح با نامحرم

برخی از غلات و عقاید آنان
شلمغانی: از ابتدا یکی از وکلا بود بعد به انحراف کشیده شد تکیه بر نظریه حلول می کرد

۲)رفع شک و تردید های موجود در باره امامت حضرت حجت
از امام تودیعات و نامه هایی دریافت می کردن و به شیعیان می دادند و امامت حضرت را اثبات می کردند

۳)سازماندهی وکلا
در زمان غیبت صغری ارتباط امام با وکلا به طور مستقیم قطع شد و نایبان محور این ارتباط بودند

۴)مخفی نگه داشتن امام زمان

عدم جواز افشای نام حضرت در غیبت کبری

علت این امر از روایات چنین فهمیده می شود که به خاطر این بوده که عبسین نام حضرت را نشنوند چون فکر می کردند که امام عسگری فرزندی ندارد

از روایات فهمیده می شود که تنها مشکلات سیاسی ، انگیزه عدم جواز تسمیه حضرت بوده است

جریان روبه رشد شیعه در دوران غیبت صغری

نفوذ شیعیان در دستگاه خلافت از پست داشتن علی ابن یقطین در زمان امام کاظم و بعد ولیعهدی حضرت رضا آغاز شده بود

جریان مشارکت شیعیان در دستگاه حکومتی در دوران آخرین امامان به شدت روبه گسترش بود و حاکمان عباسی به ان ها مسئولیت هایی را می دادند

البته جنبش هایی نظیر زیدیه و اسماعیلیه برای این افراد مشکلاتی را ایجاد می کرد ولی سعی می کردند خود را از این جریانات دور نگه دارند

چرا ائمه در زمان بنی امیه که تحت فشار بودند غیبت نداشتند و لی در دوران عباسی که شیعیان برخی مناصب حکومتی داشتند و فشار کمتر بود اتفاق افتاد

شبهه

چون برای امام زمان مسئله قائم بودن و قیام به سیف مطرح بوده است و برای امامان دیگر این چنین چیزی مطرح نبوده است

سیرت امام مهدی(ع)

۱)سیرت دینی: عادل بودن فرو نگذاردن حق

۲)سیرت خلقی: علم و حلم امام

۳)سیرت عملی: نسبت به کارگزاران سخت گیر و نسبت به مظلومان دلرحم

۴)سیرت انقلابی: با شمشیر مردم را به دین دعوت کردند

۵)سیرت سیاسی

۶)سیرت تربیتی

۷)سیرت اجتماعی

۸)سیرت مالی

۹)سیرت اصلاحی

۱۰)سیرت قضایی: ظلم در قضاوت نیست ، مانند حضرت داوود بر حسب باطن قضاوت می کند